

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljave (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrto leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Volilno gibanje.

Državnozbornski volilci okrajev Gornjigrad, Šoštanj, Slovenjgradec, Maribor in Arvež! Dne 4. julija pojedite na volišče, da izberete naslednika Vašemu kmečkemu posl. V. Jezovniku.

Kandidat kmečkega ljudstva je:

Ivan Kac
veleposestnik in župan v Šmartnem pri Slovenjgradu.

Delajte za zmago svojega kmetkega tovariša! Vsakdo stori svojo dolžnost!

Kmečki volilni odbor.

Volilni shodi.

Z zadnjo nedeljo smo lahko zadovoljni. Napredni kmečki kandidat g. Ivan Kac se je predstavil volilcem v Št. Janžu na Vinski gori in Družmirju; dosegel je povsod krasen uspeh in njegova kandidatura se je vzela z navdušenjem na znanje. Zasvetilo se je v očeh trdih kmečkih mož ono isto navdušenje, oni isti ogenj, s katerim so šli l. 1907 v boj za pokojnega Jezovnika. Geslo »kmet voli kmeta« je poglavo globoke korenine. Prepričanju, da more le stanovski tovariš najbolje zastopati želje in težnje kmečkega stanu, so se pridružile druge okolščine. Kljub temu, da imajo slov. klerikalci tri četrtine slovenskih mandator v žepu, se vendar vidi po 3 letih delovanja sedanjega drž. zbora, da niso ničesar opravili za narod, temveč so vedno le pomagali — vladi in škofom. Pomagali so vladi l. 1907 pri nagodbi, pomagali so ji lani pri prorač. provizoriju in trgovskih nagodbah — vselej na škodo naroda, osobito našega kmetijstva. Nagodba je uničila našo vinorejo in teško oškodovala živinorejo; trpi pa vsled klerikalne gospodarske politike tudi naša lesna trgovina. In lani — baš v trenutku, ko bi Slovani napravili v Avstriji velik korak naprej — so vedeli slov. klerikalci to preprečiti in danes nas tišči nemški jarem huje ko kedaj poprej. Za to, da je ljubljanski škof dobil polmilijonsko posojilo po 1% in da se mu je odpisalo na stotisoče davka — ljudstvo nima drugega interesa in koristi kakor da vidi, komu na hasek delajo klerikalni poslanci! Klerikalci so popolnoma zavozili v štajersk. deželni zbor; slavili so aneksijsko Bosne in Hercegovine, ki nam je povzročila stomilijonske stroške in bodo nedvomno glasovali tudi za nove bojne ladje in nove visoke oboroževalne izdatke. Saj si človek ne more misliti klerikalca drugače kot vladnega hlapca; če je opozicionalec, ne dela to od srca in iz prepričanja, temveč iz politično taktičnih ozirov.

Vse to prodira na ta in oni način med ljudstvo in razburjenje se širi vedno bolj. »Slager« z vero je precej zgubil svojo moč, ker ljudje uvidevajo, da se ne gre v sedanjem političnem boju za ali proti veri, temveč da se gre za nadvlado duhovništva, katero pozna naše kmečko ljudstvo samo pri plačevanju visokih štolnin, pri bernji in — volitvah. Zlati časi duhovniške komande so minili in se ne vrnejo več. Kar se opravi danes, se opravi s samim nasilstvom in goljufanjem nepoučenih volilcev. O kakem navdušenju je v klerikalni stranki malo govora ... Kdor je stopil v napredne vrste, je pa stopil iz prepričanja in navdušenja za kmečko stvar, za narodov napredek. — Vsi ti možje gredo danes v Jezovnikovem volilnem okraju v boj proti klerikalni politični korupciji in izsesavanju ljudstva ... Razpoloženje v volilnem okraju je za napredno kmečko stvar kar najboljšo; svež veter je potegnil po lepih njegovih dolinah in ravninah, pripravlja se vihar, ki bo pometel s političnimi koristolovci ...

V Št. Janžu na V. g. se je vršil shod pri gospodu Delakordu ob cesti. Po ranem opravi so se zbrali v lepi Štajnerjevi gostilni najodličnejši možje velike šentjanske občine: večina obč. odbornikov z župa-

nom g. Voduškom na čelu. Predsedoval je vrli domači posestnik g. Dreš. Urednik Lešničar iz Celja je obširno pojasnjeval neuspehe in pogubne posledice klerikalne politike in klerikalizma na Sp. Štajerju. Govoru so navzoči burno pritrdjevali. Nato je povzel besedo kmečki kandidat g. Iv. Kac in v priprostih, a v srce segajočih besedah razvijal svoj program. Obljubil je končno, da bode delal v slučaju izvolitve za svoje volilce pošteno in odkrito; ne bode preveč obljuboval, a tem več storil. Njegova priprota a resnična izvajanja so napravila kar najboljši utis na navzoče volilce. Dolgotrajni živijo-klici so pričali, da si je pridobil g. Kac srca vseh v trenutku.

K besedi se je oglasil nadalje ponovno župan iz Otišniškega vrha, g. Iv. Verdnik. Živahno in prepričevalno je navduševal kmete k samopomoči in stanovski politiki. Njegove besede so vzbujale cele viharje navdušenja. Govoril je še g. Verdnik - Kral iz Šmartna, ki je opisal nesebično in požrtvovalno delovanje g. Kaca v domači občini kot župana in posojilničnega načelnika. Shod se je na to v najboljšem razpoloženju zaključil. Ljudje so se razšli z enoglasno sodbjo: Kac je naš človek, tega bomo volili!

Istotako zadovoljiv je bil shod pri Basistu v Družmirju. Tudi tam se je zbralo do 100 odličnih kmetovalcev; predsedoval je shodu domači župan g. Josip Košan. Govorili so gg. Košan, Kac, Verdnik, Lešničar, Vrečko. Zanimivo je bilo, kako je obsojal domači posestnik g. Anton Koprivšek sovražnost klerikalcev proti šoli in izobrazbi. »Imeli bi radi same butce, da bi tem lažje nad njimi gospodarili«, je končal govornik ob živahnem pritrdjevanju poslušalcev. Kmet Goričnik je priporočal s toplimi besedami kmečkega kandidata Kaca. »Častna stvar je za nas kmetovalce, da zmaga tudi sedaj kmet nad profesorjem, katerega nam vsiljujejo iz Maribora,« je izjavil govornik. — Urednik Lešničar je tu in v Št. Janžu kar najostreje obsodil nizkotno agitacijsko sredstvo klerikalcev, češ, da je napredna kmečka stranka najela fante, ki so nabili nekega Žebota iz Maribora. Protestiral je proti temu, da se na tisoče poštenih in v delu za svoje in narod osivelih mož frivolno imenuje tolovaje in tolovajsko družbo. Kmetje so ogorčeno obsojali tako klerikalno lumparijo. Shod se je v najboljšem razpoloženju zaključil s klici: Živel naš kmečki kandidat Kac!

Ivan Kac

ima v nedeljo 12. t. m. sledeče shode:

ob 8. uri zjutraj v Mozirju pri Ant. Strenčanu,
ob 11. uri dop. v Ljubnem pri Rezarju na Forštu,
ob 3. uri pop. v Bočni pri Purnatu vulgo Feržemu,
ob 6. uri zvečer v Kokarjih pri p. d. Goveku.

Kmetje, sodite!

Ko se je pred 3 leti šlo za Jezovnika, so klerikalni listi vpili: če zmaga Jezovnik, bodo nastale francoske razmere, cerkve bodo spremeni- ni liberalci v hleve, duhovnike bodo napodili, križe bodo iz šol pometali itd.

Kmetje! Jezovnik je zmagal, a povejte samo en slučaj, da se je duhovnike izganjalo, da se je cerkve podiralo, da se je križ vrgel iz šole ...

Kakor so lagali klerikalci takrat, tako lažejo sedaj zopet.

Kmetje, sodite, in prišli boste do prepričanja: klerikalcem se ne sme nič verjeti, vse kar klerikalci govorijo o veri je hinavščina in laž.

Kakor se je vse, kar so pisali ob Jezovnikovi volitvi, izkazalo za laž, tako je lažnivo tudi vse, kar pišejo sedaj.

Dr. Verstovškova skrb za kmete obstoji v sledečem:

Kot deželni poslanec dobi prilično	1000 K,
kot državni poslanec bi vlekel	6000 K,
kot bodoči deželni odbornik — do tega ni več daleč —	6000 K,
za profesorsko službo, ki je pa ne bo opravil, bo vlekel tudi krog	6000 K,
torej vsega skupaj ne dosti manj kot	20 000 K

na leto.

To je tista dr. Verstovškova „skrb za kmete“, za te lepe denarce se je s kožo in kostmi zapisal hudiču — pardon dr. Korošcu.

In račun za to bodo plačevali kmetje, ki ga bodo volili, v davkih. Le volite ga, kmetje, in nagajajte si sami nova plačila!!

Shodi:

Brez navzočnosti kandidata, ker ima druge štiri shode, se vrše v soboto 11. t. m. in v nedeljo 12. t. m. sledeči shodi:

V soboto:
ob 8. uri zvečer v Gornjemgradu pri Mikušu;
v nedeljo:
po maši v Noviščah pri Golobu,
dalje: ob 8. uri zjutraj v Št. Ilju pri Mislinji pri Ant. Splihalu,
ob 11. uri dop. v Št. Vidu pri Brezovniku (Tisnikar),
ob 3. uri pop. v Šmiklavžu pri M. Legnarju,
dalje: ob 10. uri dop. v Podgorju pri Roginu,
ob 12. uri v Slov. Gradcu v Narodnem domu,
ob 2. uri pop. v Turiškivsi pri Košutniku,
ob 4. uri pop. v Golavabuki pri Gaberšku.
Kmetje in delavci na shode!

Še enkrat: klerikalna lumparija. Poročali smo že zadnjič o nesramni agitacijski laži klerikalnih listov, da je bil klerikalni hajskač Žebot v Vuhredu od naših fantov tepen. Pozvali smo tudi sodnijo, naj stvar preišče in izkazuje se bo, da je vse skupaj nizkotna klerikalna izmišljotina in laž.

Sedaj pa pogledjmo nazaj v čas volilnega boja l. 1907. Takrat je „Slov. Gosp.“ poročal o nekem naprednem kmetu, ki se je vračal s shoda pri Sv. Miklavžu v slovenjegraškemu okraju, ter je med potom v neki gostilni v Dovžah slavil Jezovnika. V gostilni pa je bilo polno klerikalcev, in ti so kmeta napadli in ga do krvavega zbili. Sam „Slov. Gosp.“ je takrat o tem napadu na naprednega kmeta pisal: »trdi udarci na premo- dro glavico polnokrvnega neodvisnega kmeta so bili krepek odgovor na njegovo izzivanje. Obilna množica njegove prevroče krvi po tleh dveh sob in hodniku se je šele zjutraj ob solnčnem vzhodu docela ohladila. Tako je pisal takrat z vidnim zadovoljstvom katoliški list o tem napadu.

In dalje: ali ni bil župnik Pečnik tisti, ki je na Robičevem shodu v Šmiklavžu udaril nekega kmeta iz Ilja tako trdno za uho, da je bil kmet v hipu ves krvav?

Ali ni bil takratni kaplan v Št. Ilju Luskar tisti, ki je z bikovko pretepal nekega starega kmeta, ker je razširjal letake za Jezovnika?

In ti ljudje se zgražajo nad napadi? Pa nič ne bi rekli, ko bi se zgražali nad res izvršenimi napadi, a zločinsko in podlo je, si napad izmis- liti in s tako lažjo blatiti nasprotno stranko! Zasluzena kazen Vam ne izostane. Ljudstvo bo govorilo dne 4. julija.

Javno vprašanje profesorju in klerikalnemu kandidatu dr. Verstovšku. Ali je res, da »predsed- nik« klerikalne stranke Roškar kot župan uraduje nemško in da ga stranka zaradi tega še ni poklicala na odgovor? Kako morete kandidirati na programu stranke, ki tako očitno zaničuje pravice slovenskega jezika?

Dr. Benkovič se ravna po podnatakarici. V slo- venski klerikalni gostilni »pri volu« v Celju služi podnatakarica doma iz mariborske okolice. Ona go- vori mariborsko slovensko narečje in mariborsko nemščino, ker ne zna pravilno slovensko, seveda rajše po nemško golči. Dr. Benkovič je tako malo zaveden, da govori s tem dekletcem vedno nemško.

Pred kakimi 14 dnevi sem sedel v tej gostilni. Benkovič pokliče podnatakarico rekoč: »Da haben sie, kaufen sie mir ein Tagblatt!« Dekletce vzame denar in prinese od neke »Tagespost«. »Ja, aber ich habe ihnen gesagt, kaufen sie mir Tagblatt«, jo kara Benkovič, »gehen sie noch einmal und kaufen

sie mir Tagblatt! Podnatarica gre ter prihese zopet Tagespost in sicer Morgenblatt. Tako ni opravil Benkovič z nemščino ničesar. Odšel je nevoljen.

Pozoren nad tem preziranjem slovenskega jezika od strani državnega poslanca nagovorim podnatarico slovensko: »Ali ni to dr. Benkovič? Ali govori z vami vedno nemško?« »Da,« mi odgovori natarica, »doma sem iz mariborske okolice ter ne znam lepo slovensko, zato govori doktor z menoj nemško!« »Vi vendar znate slovensko, jo zavrnete,« četudi ne znate pravilno, to nič ne de, saj tudi nemško ne znate pravilno in če bodo naši gospodje vedno tako ravnali, se ne bode nikdar pravilne slovensčine naučili! Povejte to dr. Benkoviču!«

O zavednosti dr. Benkoviča sem dobil čudne pojme. Tako duševno revše, ki se ravna po podnatarici, bi nam naj priborjale naše pravice? Kdor se ravna po ženskem krilu, bode nemo in prestrašeno zijal v ministerski frak. In ta človek hodi kot glas vpijočega v puščavi po savinski dolini, da bi pripravil pot profesorju Vrstovškemu v državni zbor! Profesorja Vrstovška ne poznam osebno, rečem pa, če bo takšen »kitlar«, kakor je Benkovič, potem ga Slovenci le volite, mesto slovenskih pravic vam znajo ti »možje« razobesiti po Slovenskem nemškutarska krila.

Slovenski topničar.

Franciškan in učiteljica terciarka pod zobmi. (Dopis iz Zadretja. Glej listnico uredništva!) Pred kovam nadale pišem, sevam pravlepo zahvalim kaste in cajtnah koj nekaj natisnili od naše učitelce Černi in od franciškana.

Franciškane stezadeli u živo. Na Pinštno Nedejo so gvardijan oznanil s prižnice u kokarjih najprijedejo Moži drug dan v Mežnarijo vkup, da bodejo povedli kajsojak slabega vidli, oni morejo to Vedeti. Šlo je nekaj možov, z lačovevasi samo eden Starl, ki slabo vidi oddrugej pataki ki so dalč doma in niso nič Vidit mogli. Rekli so boja, da ne vejo od Pobožne učitelce in franciškana nič hudega. Tisti kika vejo neso peršli, kjer se jimje neumno zdelo, rekli so, čebi gvardijan hotli Resnico najti, bišli gblížnim hušam prašat nepana Velki zvon obešat. Zdajso šele ljudje to na široko raznesli ka so pred samo neki vedli.

Gvardijanu u pomoč seje učitelca Černi lotila žensk. Šla je odhiše dohiše, da bi zvedla kdo je kaj pravil. Nobena ženska nibla varna prednjo. Kakor najbolj Ostri sodnik je vlekla iz njih kajso govorile, tistega bi rada najdla ki jemam pisal odnje u narodni list. Zdaj se drži jezno. Tudi ženske se jezijo in pravijo kazdaj krog lovi in sprašova, pred bišenaj lepše obnašala pabi ne bilo vsega nič. Po toči je prepoznal zvoniti! Use kaj je zvedla jenesla Toplo franciškana narom, tam so sklenli bičati jezike in ludem Peska u oči nasuti.

Zadno Nedelo mesca majnika so peršli sam gvardijan popoldne k šmarnicam u kokarje, pred jih ne nikoli bilo. Upridigi so bičali use tiste, ki so popoli gledali, kak se pobožni ljudje počesti sprehajajo in zakaj so od njih slabo mislili in govorili. Joj, zdaj so vse drugi krivi, franciškana in učitelca pa nič!

Zdaj šepa vi gospod, ki pišete cajtnge, napravite pridgo usem tistim, ki so radovedni gledali, kak sta se franciškana in učitelca po poldrugo Uro sprehajala, postajala, se gledala in smejala, si žugala in mahala zrokama, da jebilo smešno. Za slovo ji franciškana ni dal roko, udaril jo je pohlevno tam ker ima hrbet svoj konc. Le povejte jim, zakaj se niso popoli na tla ulegli, obraz skrili med grude, dabinic ne vidli, nič ne mislili in nič ne govorili od pobožnega para.

Pol pašejih skregajte zakaj so pasli franciškana, kdaj pride in kdaj odide u Šolo, zakaj so rekli, da je peršel večkrat že ob pol 8. Uri čeravno se začne šola

ob pol 9 Uri in odšel je šele ob 11. Uri. Otrokom pa, ki so pravli, da gledata franciškana in učitelca v postranski hišici podobce, pokažite šibo! Ali sta kaj vidla ali ne, to nesme. Nikoga skerbeti, saj se u mračni hišici tudi dajo podobce gledati.

Zavežite jezike tistim, kiso popraševali zakaj sta ostala popoldne, ko sta otroke spustila sama u Šoli. Povejte jim, da ne smejo čisto nič drugo misliti, kakor da sta modlila rožni venci. Kdor bokaj drugo mislil ali govoril bo obrekvalec. Franciškana in učitelca nista čisto nič kriva. Ona sta Otroka pod Marijinim varstvom!

Najbol pa oštejte v narodnem listu tistavda poba, ki stase v hosti Skrila, koje šla učitelca Černi franciškana skoz Hosto na rečico pot kazati, zakaj sinista ušes z mahom zamašila, dabine čula, da stase Marijina Otroka pogovarjala take reči, ki sene spobijo neza franciškana pa tudi neza terciarkalke. Oba sta nedolžna, kriva sta poba, kista poslušala.

Prosim vas gospod, ki cajtnge delate, skregajte vse tude ljudi in jih podučite po gvardijanovi želji, da nesmejo nič gledati, nič misliti in ne govoriti, zakaj tisti, ki gleda, vidi, misli in govori kaj ni Marijinim terciarkam všeč, je velik grešnik. Terciarkarke so Marijini otroci, le one smejo govoriti delati in misliti, kar hočejo. Obirati ljudi je njihova stara pravica vsi drugi morajo molčati. Naj sito zapomnijo!

Gvardijan mislijo dasta jim Marijina Otroka rešnico povedala in tudi mislijo, da so svoja Otroka sprižnice dobro umili in počesali, pa se motijo. Pesek kisoga sipali med nas, nas ni zadel v oči. Svetujemo jim naj gre franciškana ob Uri u Šolo, učitelca pa se naj ne nastavlja u tisti hišici, naj gre domu nagorico, drugod pa učitelce koj domu grejo, ko pride kaplan. Mi nepustimo, dabise naši Otroci zgledvali na jih in dabi naši pobje vabili deklete, naj ne bodo štimane, naj bodo zgovorne, lubeznive, prijazne in domače ž nimi — kakor sta si učitelca in franciškana.

Zdaj paprosim za račun, da bote to natisnili u narodni list. (Sledi podpis.)

Listnica uredništva. Franciškana in terciarka. Kakor vidite, smo natisnili tako, kakor Ste napisali, dodali smo le ločila in nekaj besed popravili, da je bolj jasno. Ne računamo Vam ničesar. Le še pišite, četudi delate v pravopisu mnogo pogrešk, nič ne de, bodemo že tu opilili, a pomnite, pisati se sme le resnica, ki se da dokazati, sicer pa sme po postavi vsak človek svoje mnenje izreči tako, da ne pride navskriž s kazenskim in tiskovnim zakonom.

Iz slovenjegraškega okraja. Z velikim veseljem smo zaznali, da je naš kmečki tovariš Ivan Kac iz Šmartnega kandidat nas naprednih kmetov namesto Ježovnika. G. Kac je po celem našem in tudi po obeh sosednih okrajih splošno znana in priljubljena oseba, pozna naše kmečke razmere, je jako izobražen, Slovenec od nog do glave, in kar je za nas najvažnejše, sam kmetovalčec, ki sam obdeluje svoje obširno posestvo ter najbolje ve, kje nam je treba najnujnejše pomoči. Kmet pa mora biti naš poslanec, ker nas kak profesor nikdar ne bo znal tako zastopati, kakor kmet.

Ravno zaradi tega pa je vsak, kdor je našemu kmečkemu kandidatu nasproten, tudi sovražnik kmečkega stanu. Kmečka zveza se je sama pokazala za našo največjo nasprotnico, kajti ravno ta kmečka zveza nam hoče izpodrinuti našega kmečkega kandidata g. Kaca in nam usiliti nekega profesorja dr. Vrstovška iz Maribora. Ta mož je baže celo naš deželni poslanec, pa doslej še nismo slišali o njem, da bi bil kaj storil za kmečki stan, ampak je smatral za svojo glavno nalogo v deželnem zboru napadati vrlega poslancu dr. Kukovca. Pač pa smo tudi slišali, da je dr. Vrstovšek glasoval celo proti nam kme-

tom, ko je glasoval za to, da bi duhovniki se v naprej nas kmete z bernjo ali biro odirali. Kaj nam če tak profesor, ki o krvavih kmečkih žuljih nič ne ve. Zato pa pravimo: kmečka zveza nas s profesorjem dr. Vrstovškom ne bo prevarila, četudi nam zdaj vse mogoče obljublja. Tudi dr. Korošec je svojim volilcem pred volitvami l. 1907 obljubljal, da ne bo nikdar pripustil, da bi se sklenila z Ogri pogodba, ki je našemu kmetijstvu na škodo, ko je pa kot poslanec sedel na toplem, je bil med prvimi, ki so za to pogodbo glasovali.

Toliko, gospodje iz farovžev, brez vsake razburjenosti, ali govoriti imamo še nekaj. Vi hujskate proti g. Kacu na nesramen način in vlačite v blato politike pri vsaki priliki vero in cerkev, ki pri državnozbornski volitvi vendar nimata nič opraviti. Vi z vašimi lažmi o veri in cerkvi naravnost zlorablja-te naša v otroških letih v srca nam vcepljena čustva. Nikar ne imejte ljudi za norca, kajti spoznali vas bodo in potem gorje vam! Vašega komandiranja je ljudstvo že itak sito. Obdržite si le vašega profesorja lepo v Mariboru, nas pa pustite ž njim v miru.

Več kmetov iz okraja.

Legen pri Slovnigradu. Kikiri-ki! Mi smo bogati-i, zidali bomo cerkvo-o! Zdaj bi se to delo bolje posrečilo, ker imamo za to večšega g. nadžupnika Lenarta, ki to stvar dobro razumejo. Tako je zapel naš petelin v predzadnjem »Slov. Gospodarju«. Kako vnet da je naš nadžupnik za čast božjo in blagor svojih faranov, pokazal je pretečeni Marijini mesec maj, ko ga ni bilo niti enkrat na prižnico. Tega mu sicer ne zamerimo, ker vemo, da bo to vse nadomestil v obilni meri ta mesec, ko bo treba agitirati s prižnice za državnozbornsko volitev. Kak stavbinski mojster in veščak da je, in kako to stvar dobro razume, pokazal je pred nekaterimi leti, ko je popravljal svoje svinjake, v najhujšem mrazu kril zvonik in gradil pri cerkvi stranišče, v katerega je nasul potem živo apno, da bi mu ga ženske po nedeljah in praznikih gasile. S tisočaki nam je takrat obrisal oči. Plačevali smo in plačujemo še, a dolg še danes ni poplačan. Zdaj bi pa že zopet rad zidal! Za Boga, ali še nimamo dovolj cerkvenih in farovških popravil in plačil? Ali ni naša farna cerkev dovolj velika in prostorna? Ali nimamo vsi prostora v njej? Če pa je večjemu g. nadžupniku Lenartu premajhna, pa naj gre v špeharsko deželo, tam je za njega prostora dovolj. Zidal in popravljal bi rad cerkev tako, kakor v Poljčanah. Zmetal bo iz cerkve stebre, stolp, kor, altare in svetnike, postavil par zidov, potem pa rekel: »Če hočete imeti mešo, zgotovite si cerkev, postavite nove altare in kupite svetnike, stari niso več za rabo; ali pa bo v pravem času odišel, kakor iz Poljčan. Z jezikom on sicer veliko daruje, a dosedaj še nismo doživeli, da bi kedaj kaj plačal ali pa rado-voljno dal iz svojega devčeka. Dalje poje petelin: Samo Bog nam daj dobrotniko-ov, da bomo to bogoljubno delo-o srečno končali-i. A, zdaj še le vetno, kam pes taco molí. Studenec je usahnil, treba ga je malo globeje skopati. Darovi ne tečejo več tako bogato, kakor v začetku, treba bo malo pogladiti, da bo se dalo tisočakov izmolst ob zaslepljenih in kratkovidnih faranov. Proklet tisti, ki bi dovolil, da bi se naša starodavna cerkev, naj si bode od kogarkoli hoče, začela rušiti ali pa s kako bedasto pristavbo kaziti. Vi cerkveni ključarji ste odgovorni za vse; od vas se bode terjal račun, če ne bo kaj v redu. Takó so zagrozili škof sami pri zadnji firmi starim cekmeštróm, ki so raditega odstopili; to velja tudi vam novim cekmeštróm, posebno pa še vam udom cerkvenega skladnega odbora. Premislite dobro, prej ko bot začeli kaj podirati. Podrto je hitro, a leta bodo pretekla, predno bo dozidano. Bodite previdni in ne

LISTEK.

Vse je v krvi.

Srbski spisal Šima Matavulj. — Poslovenil V. G. Konec.

— Ne tako, Toni! jeclja Marko. Zblaznela je žalosti, razumeš. Ko se je uverila, da je njen Toni, obožavani Toni postal pijanec, za katerim kaže cela Reka s prstom, je znorela. Jelica ni bila navadno dekle. Glej, jaz sem proklet! Glej, vsem onim, ki me imajo radi, je sojeno, da propadejo. I ti bodeš propal! Sojeno je; vidiš jaz vernjem v usodo! Pa zakaj ne bi jaz propal? Zakaj ne bi jaz poginil na najgnusnejši način? Pojdi proč od mene!

Toni je odšel z brzimi koraki, Marko za njim. Ko bi se bil oni obrnil in ga udaril s palico, bi ta vendar silil za njim in ko bi skočil oni v morje, bi skočil tudi ta, a ne, da ga rešil, ampak da oba utoneta.

Ko prideta v »krivo ulico«, ga počaka Toni in mu stisne roko. Šla sta v hišo, kjer je našel Škuljan mnogokrat v težkih urah utehe in pomoči. Na stopnicah je že hotel pozdraviti »teto Marto«, ali radi neke slutnje je molčal. Na hodniku pa vidi mlado ženo, katere pa ni poznal. Toni je že bil šel naprej.

— Kaj, li ni več Marta tu?

Žena ga začudenó pogleda.

— Ah, ne govorite, Marta je umrla, je li?

— Davno že. Te dni je bilo leto.

— Kje si ti, Škuljan? zavpije doktor iz sobe. Anica, prinesi čiste čaše!

— Joj, gospod je že pijan. Danes prej kakor običajno, — pridodene služkinja in poketi v kuhinjo.

Marku so tekla solze, ker se mu je živo predočila cela žaloigra. Videl je dobro teto Marto, kako se jej je srce trgalo, ker ni mogla odvrniti s slabega pota svojega Tonija in kako se je čemerno razstala s svetom.

— Pa kaj za vraga čepiš na hodniku, Škuljan? zavpije zopet doktor. Kaj ljubimkuješ?

Razžalošeni Škuljan si je obrisal solze in šel v sobo. Po omarah je zapazil sila raznih steklenic, — prava vinska razstava.

Zdravnik vzame sedaj edno, sedaj drugo.

— A, ti imašraje belo vino? ... Vi na Hrvatskem tako ne pijete družega.

— Meni je vse jedno! odgovori z vzdihom Škuljan.

— Glej, tu je nekje škatljica s smodkami. Najdi jo! Toni udari s steklenico ob mizo. Anica prinese čaše.

Toni natoči, trkne z Markom in izpije svojo na dušek. Na to natoči zopet in izpije dve, koc bi tlesknil z dlanjo ob dlan. In oči so se mu zalesketale tako grdo kakor pred kavarno in zvrnil se je na divan.

— Edino kar me veseli, je, da sem trn v očesu tem judom, Italijanom in madjaronom. Lahko bi našel službo v Dalmaciji, Hrvatski ali v Srbiji, ali za živ svet ne grem iz Reke. Kdo ve, kaj bi storil, ali maščevati se moram, da bom lahko mirno umrl. A?

Marko ne odgovori nič.

— A ti? Kaj je s teboj. No, no, povej vse po vrsti, natanko; jaz bi rad vse vedel.

— Marko začne pripovedovati, a Toni pije in pije. Tako sta sedela do solnčnega zatona. Škuljan je moral oditi, ker so ga še istega večera čakali doma. In ravno ko je ustal je prišla javit Anica bolniško.

— No? vpraša Toni.

— Ah, pa naj jutri pridejo, sem rekla.

Sedaj pa zbere Toni vse sile, da se vzravna in reče ljuto:

— Rekel sem ti že stokrat, da ne rabim tvojih svetov. Privedi bolnike! — To rekši stopi Toni k umivalniku in se umije.

Vnide mož srednje starosti, za njim pa žena s 7—8 letnim dekletom, ki je imela zavit vrat.

Zdravnik odvede dekletce k oknu, razvije ovoj krog vrata in zapazi rudeč tvor.

— Eh, to je malenkost. Bo takoj dobro. Na to odpre miznico, vzame iz nje škatljico, iz te pa nožič in prereže bulo navzkriž. Iz nje je švrknul gnoj in sokrvica.

Marko je odšel na hodnik govorit z Anico.

— Ste li videli čudo? ga vpraša ona. Kmetje niti ne slutijo, da je pijan in tudi ne morejo, če tako dela.

— Rano jej perite z mlačno vodo, pa bo dobro. Krog vratu pa čisto platno. Drugega nič. Mož in žena sta se zahvalila.

— Je li tudi z Vami dober? vpraša Škuljan Anico.

— Oh, on je z vsemi dober, le sebi neče dobro. Njega hvalijo vsepovsod in Bog ga ne bo zapustil. Idite sedaj k njemu, ker bode vsak čas zaspal.

Toni se je res spravljaj spat.

— Ne morem več. Utrujen sem zelo. Željen sem večnega spanja. Z Bogom!

Brez besede se je Marko nagnil k njemu, ga poljubil in odšel.

Po stopnicah grede pa je obupno govoril.

— Vse je v krvi! ... Vse je v krvi! ...

nalagajte sebi in svojim otrokom nepotrebnega bremena. Glejte raji, da se enkrat rešite bernje in farovskega jarma. Ne poslušajte ljudi, ki so fajmoštru dolžni in morajo po besedah našega g. kaplana — Bog nam odpusti naše grehe! — tako delati in govoriti, kakor on hoče in komandira in pa tistih romarjev, s katerimi so romale dile, tiste najtostejše smreke celega okraja, ki je bila darovana za popravilo cerkve sv. Barbare, v Lurd. Zahvalite se enkrat za vselej tem Verstovškovim veščakom za pripravljena vam kosila, na katerih vam tačas obetajo nebesa na zemlji, na steno pa malajso hudiča in za vami kažejo roge. Ne bodite Jakopi, ki bi sebe in svoj kmečki stan prodali za skledo farovške leče. Odprite duri ter poženite tiste Verstovškove agitatorje vun, ki bodo od sedaj nekaj časa obletavali vaše hiše, kakor črne večje ponoči luč; ne verjamite jim vsega, nego volite po lastnem svojem prpričanju kmečkega kandidata g. Ivana Kaca, župana in veleposestnika v Šmartnem pri Slov. Gor.

Jeruzalemski romar.

Pobožni dr. Verstovšek. Kakor slišimo, so možje, ki delajo v Mariboru katoliško politiko in branijo svetinje slov. naroda, vsi zelo katoliško pobožni in verni kristjani. Če se je tudi že učeni profesor Verstovšek spokoril in če se ne začenja njegova katoliška vernost v žepu, potem ga danes še pravočasno pred volitvijo opozarjamo, da obudi resničen kes nad pohujšanjem, ki nam ga je nekaj kot naš profesor na sloven. celjski gimnaziji dajal, ko si je redno nedeljo za nedeljo med povzdigovanjem snažil svoj »cviker« in posmehljivo zrl na nas dijake, ki smo se spodtikali nad takim nedostojnim početjem profesorjev. Kako se neki pogledata z gospodom katehetom, ki takrat tudi ni bil prav nič vesel tega mladega profesorja? Ta mož je bil v Celju tudi profesor zgodovine, kako učeno in kako v versko-naravnem smislu je poučeval, o tem še spregovorimo. Gospod profesor, hitro se skesajte in molite, vera je v nevarnosti, rešite vero, rešite kmeta, ker le vi to morete in znate, saj spokorjeni grešniki so v milosti pri Bogu.

Zdravko Vasle iz Mozirja 1. 1907 in 1. 1910. V »Narodnem Listu« št. 20., z dne 3. maja 1907 smo čitali na strani 7. sledeče: »Neodvisni volilci! O našem kandidatu g. Ježovniku razširjajo nasprotniki vest, da je na shodu v Mozirju govoril proti sedajni ceni živine in da bo predlagal, če bo izvoljen, da se odprejo meje tuji živini. Podpisani, ki smo bili pri omenjenem shodu v Mozirju navzoči, izjavljamo, da tega g. Ježovnik ni nikdar govoril in je vse to le grda laž in ostudno obrekovanje naših nasprotnikov (tj. klerikalnih listov in agitatorjev)«. To izjavo je podpisal med drugimi tudi **Zdravko Vasle**. — V »Straži« št. 63 z dne 6. junija 1910 pa čitamo v poročilu o Verstovškovem shodu v Mozirju: »Gosp. Vasle je navduševal navzoče, da delujejo med sosedi, da se vsi udeležijo volitev in pokažejo zopet soglasno, da je mozirska okolica še vedno do zadnjega moža v taboru SKZ. Hudo je bičal g. Vasle še grdo početje celjskih umazanih listov.« — Morda se je g. Vasletu sanjalo, da ga utegnemo še kedaj spomniti na njegovo podpisano izjavo iz 1. 1907. Je pa tudi zares grdo početje od nas, da spominjamo odlične »katoliške« može Vasletovega tipusa na njihovo — značajnost.

Iz Dramelj nam pišejo: »Urednik« Žebot (kdaj pa je prišel do tega naslova?) bi bil tepen nad Vuhredom? Morda bi »napad« na njega pojasnila ta-le zgodbica. Ko je namreč naš fajmošter Ogrizek ustanavljal »izobraževalno« društvo, bi imel priti za slavnostnega govornika Verstovšek. A ta se ni upal, zato je prišel mladenič Žebot. Ker pa je tu med prave »gade« zašel, ki mu niso verjeli njegovih pobožnih storij, je začel jokati in je rekel med drugim, da je bil isti dan napaden. Na to mu je pojasnil g. Jarnovič, da v Dramljah sploh ni nihče vedel o tem, da pride on in da je sploh tu popolnoma neznan, vsled česar ni o kakem napadu niti misliti. Naj pa vseeno pove, kje da je bil napaden. Žebot je pričel jecljati, da ne v Dramljah, ampak na kolodvoru v Št. Jurju. Toda tudi tam ni nikdo ničesar vedel o kakem napadu na Žebota. — Ubogi fantič!

Klerikalci in mučenik Žebot. Klerikalci tirajo smešno in obsojanja vredno lumparijo z »napadom« na Žebota tako daleč, da je dr. Korošec celo — interperiral v državnem zboru zaradi »napada« slov. liberalcev (!) na uboga urednika Žebota. Baje je na nogah drž. pravdnštvo in orožništvo. Seveda so to samo agitacijska sredstva za volitve; drž. pravdnštvo in orožništvo bi le obžalovali, ako bi se podali na popolnoma zastojno iskanje »zločincev« in tako pomagalo klerikalcem za volitve — agitirati.

Kako mislijo klerikalni kmetje o Kacu? Klerikalni občinski odbor v Pamečah pri Slovenjgradcu je sklenil resolucijo, v kateri kmetje odločno zahtevajo, naj »Sl. G.« in »Str.« ne blatita kmečkega kandidata Kaca, »ker je prepošten človek«. Kako se »Str.«, baje kmečki list, ozira na željo lastnih kmečkih pristašev, kaže zadnja številka. Čudno, da se nikdo na enak način ne potegne za Verstovška, — kaj ne?

Sodba kler. kandidata prof. Verstovška o dr. Korošcu in njegovi politiki. V »Domovini« iz 1. 1904, št. 20 z dne 11. marca je pisal g. prof. Verstovšek v podpisnem dopisu o dr. Korošcu in njegovi politiki sledeče: »Moram enkrat pojasniti »uspešno« in »plodono« politiko Koroščevo na Sp. Štajerskem«. Dr. Korošec le vedno razdira in blati, če tudi neosnovano, ljudi, zlasti Slovence in psuje vse, ki niso njegovega mnenja, za liberalce, brezverce... V istem dopisu imenuje

Verstovšek Korošca lažnjivega dopisuna, mu očita perfidnost in zahrbtnost. — Danes, 6 let kasneje, pa agitira dr. Korošec za dr. Verstovška po slovenjgraškem in šoštanjskem okraju. Je to sicer ginljiva prijateljska ljubezen, ravno tako kakor je ginljiv Verstovškov politični preobrat. Kajti, da bi bilo prof. Verstovšku samo za lepo in udobno življenje, katerega mu zagotavlja mandat, tega si vendar ne smemo misliti?? Ali da so katoliški politiki Verstovškove baže zares vzorni značaji, je iz navedenega docela jasno. Kmetje mislijo, da se gre za njihove koristi, ako volijo take ljudi — v resnici pa gre gosp. Verstovšku le za politični kšeft. Somišljeniki, povejte to vsem volilcem! Kmetje, ne dajte se izrabljati in voditi za nos!

Iz Šoštanja nam pišejo: V državnem zboru je sedaj poleg 110 kmečkih poslancev celih 45 duhovnikov in 43 profesorjev. Znamenje, da si vsi drugi stanovi boljše skrbje za svoje zastopstvo ko baš mi kmetje. Zato pa bodemo 4. julija tudi volili svojega stanovskega tovariša Ivana Kaca!

Značilno! Navzlic vsem zmagovalnim poročilom in »navdušenju« za profesorja Verstovška se vendar klerikalci kmečkega kandidata Kaca zelo boje. Zato so si zmislili »napad« na fantiča Žebota in zato si tudi ne upajo o kmečkem kandidatu Kacu pisati niti besedice. Klerikalci tudi previdno molče o »uspehih« svojega »dela« v Gradcu in na Dunaju.

Iz političnega sveta.

Bosenski deželni zbor je sklican na 15. tm. k zasedanju.

Volitve v ogrski državni zbor so prinesle veliko zmago vladi in strašen poraz Košutovcem in klerikalcem.

V proračunskem odseku državnega zbora je minoli četrtek poslanec Ploj ostro prijel vlado zaradi njenega postopanja s šolstvom na Slovenskem.

V državnem zboru je poslanec Roblek vložil interpelacijo, v kateri ostro prijema vlado, zakaj dela proti zakonu in proti razsodbi upravnega sodišča, ko pušča v slovenskih ljudskih šolah v višjih razredih samovoljno upeljevati nemški kot učni jezik.

S sodnijskimi razmerami na Spod. Štajerskem, kjer so nastavljeni za sodnike ljudje, ki še ljudstva ne razumejo, se je v proračunskem odseku v soboto baval posl. dr. Ploj. Dokazal je, da vlada riva vedno več nemških sodnikov v slovenske kraje.

V državnem zboru se prične jutri razprava o proračunu. Upamo, da bodo slovenski poslanci odkrito govorili o gospodarskih in narodnih zahtevah slov. ljudstva.

Turški prestolonaslednik se je mudil te dni v naši državi, na Dunaju, v Budimpešti in drugod.

Beleške.

Učiteljski imenovanji. Imenovan je za učitelja-voditelja v Narapljah pri Ptujski gori def. učitelj v Žetalah A. Gaberec. — Na ljudsko šolo v celjski okolici je imenovan J. Kramer, učitelj v Braslovčah.

Zastrupljevalna afera učiteljice Laibacher. Lansko jesen je vzbudil mnogo pozornosti tragičen dogodek, ki se je odigral v Mariboru. Učiteljica Laibacher, doma iz Ptuja, a službujoča v Obrajni poleg Radgoue, je imela razmerje z ondotnim zdravnikom dr. Czmielem. Dekle se je konečno zastrupilo pri neki mariborski rodbini — a pred smrtjo je izpovedala več obteževalnih stvari za svojega ljubčka. Začela se je proti temu sodnijska preiskava, ki pa ni ničesar dognala, ker je bilo dekle mrtvo in ni bilo drugih prič. Sedaj se je pa znova začelo sodno postopanje proti Czmielu.

Nove podružnice CMD na Štajerskem se snujejo za Podsredo in Št. Peter pod Sv. Gorami.

Na železnici Grobelno-Bogatec so s 1. jun. znatno zvišali hitrost voženj in s tem znatno ustregli željam prebivalstva.

Klerikalna mladeniška zveza je zdaj brez odbornikov. Edini komandant je dr. Korošec. Zopet dokaz, da ta zveza ni ničesar drugega kot slepo politično orodje klerikalcev.

Imenovan je drž. pravdnik Rudolf Tschech v Mariboru za namestnika višjega drž. pravdnika v Gradcu.

Drobne novice. Tri prste je odtrgalo delavcu Borovniku na cirkularni žagi na Koroški cesti v Mariboru. — Strela je ubila hlapca Steinbauerja pod kozolcem pos. Urbana iz Švanberga na Sr. Štajerskem. Trije hlapci, ena dekla in tri ženske, ki so grabili seno na travniku, so iskali

pod kozolcem zavetje pred dežjem. — Žena čevljarja Malesa v Gosposki ulici v Celju je ravnala zelo grdo s svojo itak že v rasti močno zaostalo 9 letno hčerko. Pretepala jo je za najmanjše stvari. Zadnji teden jo je zaprla v temno klet, odkoder je dekle, ki je bilo vso zbito, rešil še le policaj. Brezsrčno mater se je naznanilo. — Ustrelil se je v Gradcu 22 letni pešec Poplatnik iz Gajovec pri Ptuj. — V Gradcu so potegnili iz Mure utopljenega 20 letnega delavca Haložana.

Celjski okraj.

Vabilo k veselici, ki jo priredi petrovška podružnica v proslavo 25 letnice Ciril-Metodove družbe v nedeljo, dne 19. junija t. l. ob 4. uri popoldne v dvorani in na vrtu g. Ježovnika (pri Šantlu) v Petrovčah. Vsopred: 1. Slavnostni govor pot. učitelja gosp. Prekorškega. 2. Gledališka igra »Eno uro doktor«. 3. Nastop domačega mešanega in moškega pevskega zbora: a) Pozdrav. Dr. G. Ipavec. b) Slanica. Dr. A. Schwab. c) Narodne pesmi: 1) Veseli letni časi, 2) Barčica, 3) Po Savci, po Dravci, po beli Donavi. d) Na planine, H. Sattner. Vstopnina za osebo: sedeži 1.—4. vrste 80 v, prihodnje vrste 60 v; stojišča 50 v. V slučaju slabega vremena se vrši veselica samo v notranjih prostorih, pri lepem vremenu bo prosta zabava na novootvorjenem vrtu. Ker je čisti dobiček namenjen dični družbi, pričakujemo, da se snidejo vsi njeni prijatelji od blizu in daleč v prijaznih Petrovčah. Opomba: Zadnjič se je pomotoma poročalo, da se vrši veselica dne 12. t. m., kar danes, kakor je iz vabila razvidno, popravljamo in še posebej opozarjamo, da se vrši v nedeljo, dne 19. t. m.

Turnerska slavnost v Celju. Kakor poročajo jutranji graški listi, misli priti v nedeljo v Celje iz Gradca poseben v ak z nemškimi izletniki na turnarsko slavnost. Po pisavi nemških listov ima slavnost v Celju izrecno izzivalen in demonstrativen značaj; pozivamo torej oblasti, da ukrenejo vse potrebno za varnost imetja in življenja slovenskih meščanov v Celju.

Št. Juri ob Juž. žel. Tukajšnji klerikalci imajo vedno polna usta nas »liberalcev«, češ kako hodimo iz gostiln in z veselice domov. Na sebe pa ne mislijo. Kaj pa je bilo takrat, ko sta K. Anze in K. Marička hodila k »vaji« po gozdu, kjer sta imela zaljubljeno pevsko vajo in še bogve kaj. Vaja je trpela dolgo, dokler ju ni nekdo zasačil, no — in potem je bila vaja po hrbtu. — Drugi slučaj: Kuharica pobožna Marička se ga je nekoč tako nasrkala, da jo je moral neki Sokol domov vleči. Ali se ne spominjate več? Le previdno, klerikalni prijatelji, sicer še pride več!

Bočna pri Gornjemgradu. Piše se nam: Bral sem včeraj v »Nar. L.« dopis od rajnega g. nadučitelja Božidarja Dediča. Vse je bilo dobro in pošteno, kakor sem sam slišal, a žali me, da ste izpustili, kaj so naš g. župnik, ki so prav lepo govorili povedali. Ako ne pride prihodnjič vse, kakor je bilo, jaz takoj odstopim in tudi več drugih.

(Opomba uredništva: Ljubi mož, to ni prav. Če vidite, da v listu ni kaj dobro, pa nas na to lepo opozorite in pišite, kako je resnica. Saj veste, da urednik ni bil tam navzoč in ne more vedeti, kaj se je vse govorilo, ter je priobčil dopis tako, kakor mu je bil poslan. Zato pa je potrebno ga dobrohotno opomniti na napako, ne pa takoj groziti z odstopom. Zmoti se lahko vsakdo razan papeža, to veste. Bodite nam zdravi!)

v Iz Polzele. Naši tovarniški nemškutarji so postali zadnji čas skrajno predrzni in izzivalni. Nekaj posebnega jim je, dražiti nas mirne domačine. V svojih gumbnicah nosijo cele butare modriža, hoteč pokazati javno svoje vsenemštvo. — Za nemško šolo strastno agitirajo in razburjajo mirno kri našega kmeta. Treba bo tu nekoga, ki napravi red. Po naših mislih je ravnateljstvo oz. vodstvo tovarne za to tu, da pouči svoje uradnike zakaj jih je najelo — ali za to, da skrbje za ogled in procvit podjetja, ali za to, da delajo med ljudstvom prepri in netijo sovraštvo. Skrajni čas je že, da se vodstvo tovarne na Dunaju zmezi in stori potrebno, da ne bo treba tega storiti nam — domačinom. — Prihodnjič pa še kaj več!

Mladinska veselica na Polzell v nedeljo ni tako uspela kot drugokrat, kajti silni nalivi, ki so nastali v popoldanskih urah, so zadržali veliko domačinov, in vse tujce, razun nekaj bližnjih. Vendar pa se je nabralo še dosti domačinov, da se je veselica lahko vršila. Kot vedno so tudi tokrat naši vrli igralci dobro rešili svoje vloge ter jim je čestitati in zaslužijo pohvalo! Med igrama je opisal navzočemu občinstvu g. potov. učitelj C.-M. D. pomen narodne šole in pokazal zbranim v pravi in popolni obliki strupeno ost schulvereinskih šol v res prekrasnem govoru. Bodi mu tem potom izrečena topla zahvala! — S tem je tudi naša C.-M. podružnica storila svojo sveto dolžnost v narodnem oziru ter bo delala krepko — v probujo naroda i naprej! Nazdar!

Iz Polzele. Zadnjo soboto, 4. t. m. je komandiral zopet naš tovarniški inženir svojim delavcem in vabil naše kmete na zopetni shod za šulferajnsko šolo. Delavci so šli, ker se še ne čutijo dovolj močne, da pokažejo že enkrat temu gospodu, da on nima nič za komandirati in da tovarniški delavci niso niti tovarnarju, niti inženirju, bodisi oskrbniku Vodopivcu dolžni pasjo pokorščino. Prvi se bili seveda gospodje mojstri z glavnim agitatorjem, kleparjem Švajgerjem iz Vojnika — v sredi. Vseh udeležencev je bilo 19; to vemo po izpovedbi nekega tam navzočega delavca. — Besedo je imel gospodine inženir sam. Pravil je delavcem, da bodo lahko mnogo več zaslužili, če bodo pošiljali svoje otroke v nemško šolo, če bodo znali nemški kajti tam v šulferajnovki bodo otroke z nemškim magnetom čudežno magnetizirali, in ti bodo potem doma oddajali in prevajali po dotikanju nemščino v glave svojih staršev. Mogoče, da so gospod inženir res kunšten mož, a tega jim še vendar ne prisodimo, kajti potem magnetizma in elektrike se še danes ne vpliva izveličavna nemščina, a mogoče, da iznajde ta inženir Švajger tak aparat. Delavci se temu izvajanju in vezanju otrob niti smejali niso, pač pa so se jezili češ, niti te plače nam večkrat nočejo dati, ki jo imajo, da si jo moramo sodnijskim potom iskati (so bili pred kratkim slučajni) ter nam še od te bore plače dostikrat radi kaj odtrgajo. Ko so gospod govornik oficijelni govor zaključili izrazil je predsednik „Ortsgruppe“ oskrbnik Vodopivec (nemško ime!), da bo treba nekaj več plačati ko 20 kr. na mesec, namreč, vsak delavec, vsak član tega „krajnega kupa“ šulferajna bo plačal mesečno K 2.—. To je pa bilo dovolj! Da bi še delavci plačevali tako visoke vsote bogatemu Schulvereinu, to bi bila predrznost skrajne mere in nesramnost od voditeljev nemške kulture na Polzeli — in tej smelosti so se delavci — molče uprli — ter odšli skozi duri na svež slovenski zrak, v zaduhlem nemčurkem brlogu pri — „Hirschu“ ob železnici — so pa ostali mojstri sami in čestita reprezentanta — „krajnega schulvereinskega kupa“ — inženir in Vodopivec. Druge nesreče ni bilo! Jalovo, žantavo, kaj ne gospodje!? Je že klepar Švajger iz Vojnika slabo agitiral. Südmarka, boljše plačaj!

Iz Griž. Nasproti lažnjivim dopisom v obrekljivih listih »Slov. Gosp.« in »Straža« resnici na ljubo sledeče: Vsakemu pametnemu človeku se že gnusijo laži v teh mariborskih cunjah. »Slov. Gosp.« piše, da so mladeniči siloma vlomili v mrtvašnico, da so šipe pobijali in smodnik kradli. To je grda laž! Resnica pa je, da so mladeniči (ker je že jutrnico zvonilo) — skoz eno okno zlezli, ker se je pa le malo držalo, je padlo doli; na njem je pa še samo ena šipa bila in se je tedaj tista ubila; ker pa še čuki niso streljali, so šli naši fantje streljat. Ali nimajo vsi fantje jednako pravico do smodnika, saj so po celi fari pobirali in so vsi fantje iz Griž. V »Straži« neki lažnjivec kvasi, da so napredni mladeniči roparsko napadli nekega čuka in ga s m r t n o ranili; — to je smešno. Saj je že vendar drugi dan delal na polju. Seveda, če klerikalci komarja vidijo, že pravijo, da je konj! Piše tudi »Straža«, da imajo ti ponočnjaki svoje shode v šolskem poslopju in da si pošten človek ni življenja varen. Mi nimamo nobenih shodov, pač pa imamo pevske vaje, to pa ni nič napačnega, ker ravno pri tem se mladina uči olike. »Gospodarjev« dopisnik pa sam dobro ve, da kar je nas pevec in od Z. S. N. M. ni bil nihče zraven pri pretepu; ker pa naše pošteno pevsko društvo klerikalce tako bode, nas na tako nesramen način izzivajo. Pač pa so ponočnjaki čuki in imajo svojo duplino pri Šulerju, in res je, da si pošten naprednjak ni varen življenja, ko pa čuki kar kole in »bikovke« s sabo nosijo. Če so čuki tako pobožni in sveti, bi pa naj doma spali, namesto da o polnoči vpijejo in rogovilijo; seveda čuk je pač ponočna ptica — roparica! Krasno so se čuki odlikovali z besedo »auf« in s pridurjevanjem. Vodja čukov je bil stari možak Trenk, in namesto da bi čuke svaril, jih je ba je podpihoval: tepite »hudiče« in res je neki čuk udaril z vozno ročico po glavi nekega fanta, da je omedlel. Piše tudi, kako je nekaj bil lep mir, zdaj pa je toliko sovraštva in prepira. Je zopet resnica. Pa vprašali se boste, dragi čitatelji vrlega »Narodnega Lista«, od kod to? Ali je morda kriva tega Z. S. N. M.? Mi nikomur ne želimo slabo, temveč vsakemu srečo, bodisi klerikalec ali naprednjak! Mi gojimo bratstvo med narodom, delamo mir, gojimo ljubezen in edinost med ljudstvom! Sovraštvo med narodom p so naredili čuki, prepri so zasejali ustanovitelj čukov. Res je poprej vladal mir, a zdaj pa, ko so te neumnosti (čuke) ustanovili, je pa toliko sovraštva med ljudmi. Tistim, ki so odstopili od čukov in so prišli k spoznanju, pa bedasti čuki zdaj obetajo, da jih bodo natepli. To je olika čukov. Naše pošteno pevsko društvo je klerikalcem strašno velik trn v peti, to nam kaže dejstvo, kako lažnjivo nas napadajo v svojih klerikalnih listih dan za dnevom. Gosp. Škraber pravi, da ljudje pravijo, da ne bomo smeli imeti v šolskem poslopju pevske vaje. G. Škraber, to tudi ljudje pravijo, da vam ne bodo dali ver berufe. Pokaj bi lačna vrana sito pasla? Gospoda, le napa-

čajte še nas naprej, to nam je le v spodbudo pri našem delu! Tebi pa, draga slovenska napredna mladina, kličem: ne oziraj se na laži in obrekovanja nasprotnikov, temveč združimo se vsi v krepko mladinsko organizacijo. Vse za Z. S. N. M., ker ni proti veri in ima pošten program. Napredni mladeniči.

Kalobje. V zadnjem »Sl. Gospodarju« je naš dopisnik poročal o shodu Marijinih devic in pravi, da je bilo nad 400 deklet. Pa se je vstel, ker je menda preveč globoko iz župnikovega kozarca potegnil in je iz ene videl po dve ??

St. Vid pri Grobelnem. Naš Lentek je silno hud, če vidi svoje ime v Nar. Listu. Ko si je nekega dne v neki šmarski gostilni preganjal z vinskimi kpljami žalost nad dopisi v »Nar. Listu«, je tožil gostilničarju, kolikokrat je nekoč v »Nar. Listu« svoje ime naštel. Rekel je: ko sem naštel enkrat — dvakrat Lentek, še nisem nič rekel, ko pa je bilo dvakrat — trikrat Lentek, sem jih pa dal v »Slov. Gosp.« Naj se Lentek le potolaži, saj bo še več ko dvakrat — trikrat Lentek. Le pridno se uči seštevati, pa priden bodi! Opazovalec izpod Boča.

Sv. Vid pri Šmarju. Naš dopisnik v »Slov. Gosp.« vedno tuli zaradi nevere, češ že v vsaki gostilni se zdaj bere »Nar. List«, ki bo vero zatrl. Vedno te stare čenče! Dokaži, kdo je neveren v St. Vidu in kdo je zaradi »Nar. Lista« od vere odstopil, povej nam, kdaj je »Nar. List« proti veri nastopal. O saj poznamo vašo hlinjeno pobožnost. No, seveda — klerikalci ste, zato vam bodo vsi grehi odpuščeni in šli boste lahko topli v deveta nebеса in prepevali veselo pesem:

Mi smo šentviški zvezarji,
imamo župana izžrebanega,
in Lenteka prav kunštnega,
storili za občino veliko smo koristnega,
najprej smo se uprli bli,
da gnojišče bi prestavljali ...

Le tako z veseljem prebirajte naš vrli »Narodni List«, saj vemo, kako ga po krčmi fehtate. Priporočamo pa osobito dopisniku »Slov. Gosp.«, naj si vendar »Narodni List« naroči, in prepričal se bo, da do pičice resnico piše. Tudi naš »mogočni župan« (tako se sam imenuje v dopisu, ki ga je »lastnoročno« napisal!) se je razkoračil in proglasil vse za laž, kar je »Nar. List« o njem pisal. Je vrag, če niti mogočni župan ne more resnice v laž spremeniti! Pozdravljen, mogočni župan!

Obrotniški shod se vrši v nedeljo, dne 12. junija v Žalcu v restavraciji pri kolodvoru ob 3. uri popoldne. Žalski in okoliški obrtniki so vljudno vabljeni.

Učiteljsko društvo za celjski okraj namerava zopet zborovati dne 3. julija t. l. V to svrhu prosim cenjene društvenike in društvenice, da se blagovolijo do 19. t. m. oglašiti pri podpisnem s kakim aktualnim podavanjem, ali da mu blagovolijo vsaj naznaniti, katero podavanje žele imeti na dnevnem redu. Vpošljejo naj se vprašanja za vprašalno skrinjico, nasveti, želje itd. Na ta način bo mogoče sestaviti dnevni red, ki bo kolikortoliko vsestransko ustrežal. **Franc Brinar**, t. č. predsednik.

Iz Petrovč. Tukaj se je vsula v nedeljo popoldan okoli 3. ure gosta, precej debela toča, celih 10 minut trajajoč, ter je napravila na poljih, posebno po hmeljiščih in vinogradih zdatno škodo.

v Hmeljarsko društvo v Žalcu priredi v nedeljo, dne 12. tm. pop. ob 3. uri v šoli na Ljubnem poučni shod, na katerega se opozorijo tam mošnji hmeljarji.

V Megojnicah pri Grižah je vdarila dne 5. junija popoldne med 5. in 6. uro strela v kozolec našega dobro znanega somišljenika Avgusta Golavškega. Kozolec je popolnoma zgorel. Bila je velika nevarnost za vso Megojnico. K sreči se ogenj ni razširil. Na pomoč je takoj prihitela vrla žalska požarna bramba in kmalu tudi požarni brambi iz Gotovelj in Arjevsi. Čast in hvala dobrim ljudem, ki so tako hitro pripravljeni pomagati in ne vprašajo, ali je nesreča zadela somišljenika ali nasprotnika. Tembolj pa se mora človeku gabiti početje nekaterih tukajšnjih klerikalcev. Neka slavna tercialka, ki je romala baje že v Lurd na Francoskem, je rekla: »Tu imate zdaj svojo Narodno stranko!« Prismojena baba, ali je tistokrat bila tudi Narodna stranka kriva ko je vdarilo v cerkev? — Megojniški Cigan ni pustil ognjegascem jemati vode na svojem štepihu. Pravi cigan bi najbrž ne bil tako neusmiljen. Prihitei so tudi griški čuki, pa samo iz radovednosti. Razun enega ali dveh so vsi le od strani gledali, a na prošnjo, da bi pomagali pumpati, so se s smehom odstranili. Tukaj vidite, ljudje božji, kakšni so klerikalci: na jeziku imajo vedno vero, a v srcu jo nimajo nič, celo nič!

Iz Hrastnika. Neki nadporočnik 97. pešpolka v Trstu se je vrgel na naši postaji pod tovarni vlak. Vendar pa ga stroj počasi vozečega vlaka ni zmečkal temveč porinil na stran. Spravili so ga v Celje v vojašnico in od ondot nazaj v Trst. Baje se mu je zmešalo.

Nesreča v rudniku. Rudar Matija Razboršek se je ukvarjal v sredo v prebogatovniku pri Šv.

Rupertu z razstreljavanjem. Dva naboja sta eksplozirala, tretji pa je navidezno odrekel. Razboršek ga je hotel popraviti, v tistem hipu pa se je naboj razletel in vrgel nesrečneža ob steno tako silno, da je dobil hude rane na glavi in obrazu. Prepeljali so ga v Celje in je zelo dvomljivo, če bode okreval.

Umril je v Celju bivši finančni uradnik in hišni posestnik 80 letni g. Šelander. Bil je vedno zaveden Slovenec in član celjske Čitalnice od njenega začetka. Posebno rad je podpiral našo dijaško kuhinjo. N. v m. p.!

Obesil se je v torek opoldne pri Koštomaju za Voglajno pri Celju 26 letni Westenov delavec Tičar na nekem drevesu. Vzrok tega čina je baje nesrečna ljubezen. Leopold Tičar je doma s Krškega. Bil je že enkrat v norišnici.

Na celjski višji gimnaziji se je v torek pričel pismeni zrelostni izpit.

v Iz Savinje so potegnili v soboto, dne 4. junija mrtvo truplo Ivana Pirca iz Topovelj. Ker je bil primoran zapustiti službo v polzelski tovarni, je popival s svojimi prijatelji ter se pripravljaj za odhod v Ameriko. Vračal se je vinjen iz St. Petra domov ter se ponesrečil nad grobelskim mostom. 27 letni fant je bil pošten ter lepega vedenja.

Brežiški okraj.

Iz Podsrede. »Gospod, zakaj si mi jo pokazal, ako mi je ne daš?« (Klic proroka Jeremija). — Tako baje vzklika zadnje dni naš kaplan g. Podpečan. Je pač križ z ženskim svetom, kaj ne, g. kaplan? Toliko danes; sicer pa hočemo ob priliki zgorajšnje besede natančneje premisljevati. —

Iz Podsrede. »Jaz pa vodim v našem katoliskem izobl. dlustvu dopelbuh-haltungo«, tako se hvali nas »cepi-klist na mesec«. Na vplasanje, kako se »dopelbuh-haltunga« vodi, se je »cepi-klist« mozko odlezel: E, e, to je čist lahko, vse nove ude in clanalino vpisem v knjigo po dvakrat in to nam pomaga, da imamo ze lo'ko udov. E, e.

Mali Pepcek.

b Iz Podsrede. Pri nas se nekaj kuha, pa imamo tudi upanje, da se bo nekaj dobrega skuhalo. Ko se bo skuhalo, tedaj boste zvedeli več!

b Iz Podsrede. Iz naše fare odhaja vsako leto mnogo fantov in celo tudi posestniki v premogokope na Nemško iskat si — sreče. Zadnji teden je odšel tja posestnik Fr. Gršak iz Gorjan. Ali pa bo res tam našel srečo?

b Kapele. Torej ni res, kar je stalo v »Nar. Listu«. No ti dopisunček že veš, samo če bolj ne lažeš ko kdo drugi? Zato psuješ, ker te peče. To bo menda! Pa saj za »Gospodarja« je kmalu kaj dobro. Če se ne more drugače, pa se malo popsuje. Dokazov hočemo, dečko, dokazov! Si razumel? Če to pripovedujejo same Marijine device, bo menda že kaj na stvari? Misliš si samo: »če je res ali ne, samo da je smuknilo 50 svetlih kronic v žep«. Vidi se ti, da moraš imeti prav slabo vest, ko si ne upaš ljudem v oči pogledati. Predno pa koga grajaš, poglej najprej svoje backe in bačulje, ki jih učiš vednega devišstva, a so samo pred teboj sveti, po gostilnah pa sede drug drugemu na kolenih in ljubkujejo. Samo da ne bo to devišstvo rodilo sadu, ki ga sam ne pričakuješ? Pаметen bodi, pameten, paraji glej na svoje ljudi, ki žive v tako lepi slogi, da jim še pesia mačka niste dober zgled. Za danes naj zadostuje to, če bo treba, gradiva dovolj. Opusti nadaljno obdobjevanje bližnjega dokler Ti ni jasna cela stvar. Na svidenje! **Kapelski naprednjak.**

Dobje pri Planini. Tukajšnji župniku pokorni kramar Gretar je baje dobil velik strah, ker ga je nekdo glavarstvu naznanil, da se pri točenju vina ne ravna preveč po predpisih. Dragi Gretar, le pojdi k župniku Vurkelcu in se spovej svojih grehov — odpuščeno Ti bo vse in dobiš še zlato kolajno ... Zdravko.

Stara vas na Bizeljskem. Cerkev sv. Lovrenca ima tukaj jako lep vinograd, v katerem raste izvrstno vino. Župnik in njegovi podrepaniki pa hodijo pit to cerkveno vino. Cerkev nima na ta način denarja za nepotrebni hlev in le občina naj vse plača! Piv bi še vsak hudič, plačal pa nič!

v Iz Podsrede. V torek 7. tm. je v severnem delu tukajšnje občine in v sosednih Gorjanah in Veterniku ropotala toča. Ker je padala med dežjem, ni zaznamovati posebne škode. Več škode pa je povzročila huda ploha, ki se je na to vlila. — Naliv je namreč mnogim posestnikom z ravno okopanih vinogradov kar cele plasti zemlje odnesel v ravnino. — Posestniki, obrnite se do krajnih pomožnih odsekov!

Ptujski okraj.

Z dravskega polja. Strastni napadi katoliških (??) listov »Straže« in »Gosp.« na naše učitelstvo so me prisilili, da pogrejem v priljubljenem mi »Narodnem Listu« neke zadeve iz moje okolice. Z dopisom hočem svojim sotrpinom kmetom pokazati, kakšne ljudi mariborski duhovniški listi hvalijo in v nebеса povzdigujejo, kako surovo in tolovajsko pa napadajo učitelstvo in sicer

največ zaradi tega, ker se jim nočejo brezpogojno vdati in pred njimi v prahu ležati. Da učitelji ne učijo naših otrok krive vere, to vemo prav dobro mi stariši, znano je pa to tudi vročokrvnim in vladeželjnim gospodom v Mariboru. — Toda k stvari. Bil je svoje dni pri St. Janžu „izboren“, „neizmerno delaven“ in zato „prezaslužen“ kaplan. Zato pa je smel tudi vsakega človeka poštrigliti, kateri ni plesal po njegovi viži. — Ta gospodek je rad obiskoval oboge vdove, pa ne vseh, o ne, le edno samo. Ta je mati štirih sinov. In kaj se je zgodilo? Gospod kaplan je kar nagloma sfrčal. To pa je blago vdovo tako razžalostilo, da je **napodila svoje otroke po svetu**, prodala posestvo, na katero se je z malo doto priženila, ter šla v Maribor. Tam so jo neki že večkrat videli skup z njenim troštajem. „Neumorno“ je deloval ta gospod tudi za bralno društvo. Kot kak lajnar je nadlegoval po gostilnah ljudi s pušico za društvo in ob času zbirce ni bil zadovoljen le z rumeno pšenico, ampak je tirjal tudi kronce za društvo in jih mnogo nabral. A padle so menda v vodo, ker je napravilo društvo pod tako spretnim vodstvom dosti dolga! Pa gospod ni bil „samogolten“. „Gospodar“ in „Straža“, le hvalita ga. Vajine glihe je!

Volitve v rogaški okrajni zastop so razpisane.

Toplice Bogaško Slatino je obiskalo do 31. maja 226 strank z 282 osebami.

Iz Ivanjkovec pri Ormožu. Dne 12. junija t. l. ob 3. uri popoldne se vrši v gostilni gospe Kralj javno zborovanje tukajšnje kmetijske podružnice, na katerem bode poročal delegat za glavno skupščino c. kr. kmetijske družbe v Gradcu o isti ter predaval o vinarstvu g. deželni vino-rejski pristav Anton Puklavec. K temu zborovanju vabi vse podružnične člane, kakor tudi vse iste, kateri se za to velevažno organizacijo zanimajo, najvljudneje ter pričakuje polnoštevilne udeležbe načelstvo.

Sv. Lovrenc v Slov. Gor. Spoznali smo, da je bilo vse, kar nam je kaplan K. razlagal v bralni sobi, le hujskanje in laž. Zato mu svetujemo: ne lažite drugod tako kot ste pri nas; bedaki smo bili, da smo vam vse verjeli. A zdaj pa pojdemo v drugi tabor — narodne stranke, ker smo vas spoznali. — Več udov kmečke zveze, ki pa ni kmečka.

Sv. Lovrenc v Slov. Gor. Torej so se vendar uresničile besede Vašega dopisnika, da kaplan Koprivšek ne bo dočakal par let tukaj. Moral je iti. Dovolj jeze in razprtije je napravil v poprej mirni naši fari. Zmožnosti za resno narodno delo nima, le za hujskarije. Zato smo srečni, da smo se ga rešili. — Več faranov.

Sv. Lovrenc v Slov. Gor. Ko je prišel kaplan Koprivšek pri odhodu od nas iz cerkve, so šle Marijine device do farovža za njim, jokale in mu poljubovale roko. Tudi njemu je menda srce krvavelo, ko je moral zapuščati svoje ljubljene de — pardon ovčice. Naj se potolaži, saj najde drugje — še boljše.

Sv. Lovrenc v Slov. Gor. Marijina družba nosi žalno obleko za g. kaplanom. Ali pa ji je morda naložil pokoro? Ej, ej, potolažite se, bo že prišel drugi — mogoče boljši!!!

Nadvojvoda Franc Ferdinand.



To je najnovejša slika bodočega avstrijskega cesarja, nečaka sedajnega cesarja Franca Jožefa I. Rojen je bil 18. decembra 1863 v Gradcu.

Jožef Garibaldi.



Tudi naši čitatelji so gotovo že večkrat slišali in čitali ime italjanskega junaka, takozvanega osvoboditelja Italije. Bojeval se je v mnogih bojih proti Avstriji (osobito l. 1848), pozneje pa proti raznim drugim sovražnikom doma, ki so hoteli Italijo zaslužniti. Tako je 11. maja t. l. minilo 50 let, kar je s svojo „tisočglavo četo“ pričel zmagoslavni bojni pohod v Sicilijo ter pozneje proti Napolitanom. Te njegove vojske so bile pravzaprav glavni povod za združitev Italije; vršile so se v letih 1860. in so ojačile Italijo tako, da se je l. 1866. še precej uspešno bojevala z Avstrijo. Italjani slave Garibaldija kot svojega največjega narodnega junaka. Pri nas v Avstriji pa pomeni slaviti tega moža toliko kot veleizdajstvo, ker je bil Garibaldi ves čas svojega življenja smrtni sovražnik naše države.

Mariborski okraj.

Iz Slov. Bistrice nam poroča narodni Slo-venec, da se tam geslo svoji k svojim jako malo upošteva. Ne le, da slovenski ljudje, celo taki, ki se štejejo k zavednim narodnjakom, jako radi zahajajo v nemškonacionalne trgovine, jih je tudi po nemškonacionalnih gostilnah vedno dovolj videti. Na željo se lahko postreže z imeni.

Vabilo na veselico, katero priredi podružnica sv. Cirila in Metoda za Gornjo in Spodnjo Poljskavo v nedeljo, dne 12. rožnika t. l. v prostorih g. Lampa na Spodnji Poljskavi s sledečim vspe-edom: Petje, veseloigra „Edno uro doktor“, sre-čolov, prosta zabava in ples. Začetek ob štirih popoldne. Vstopnina 30 vin. za osebo. Za obilno udeležbo se priporoča odbor.

v Iz Maribora. V torek dne 5. junija t. l. je priredilo zgodovinsko društvo za Slov. Štajer s sodelovanjem slovenskih narodnih mariborskih dru-štev v Narodnem domu v Mariboru veliko narodno slavnost v spomin stoletnice rojstva pesnika Stanka Vraza. Mnogobrojen obisk iz celega Špodnjega Štajerja — največji seveda iz ormoškega okraja, domovine Stanka Vraza, od koder je prišlo tudi nekaj kmetskega ljudstva, je pokazal, da uživa zgodovinsko društvo velike simpatije med našim občinstvom. Posamezne točke sporeda je proizvajal z vso spretnostjo in preciznostjo čitalnični moški zbor in mariborski salonski orkester. Kot slavnostni govornik je nastopil g. dr. Fran Ilešič iz Ljub-ljane ter s svojimi v srce segajočimi besedami o življenju, delovanju in pomenu Stanka Vraza ter o celi ilirski dobi v obče vzbudil v hvaležnih po-slušalcih nepopisno navdušenje. Za krono cele slavnosti se sme gotovo smatrati gledališka slika iz Vrazove dobe „Slava Stanku Vrazu“, obstoječa iz treh delov. Ideja igre je ta, da politično pro-bujenje in osamosvojitve slov. naroda pod Napo-leonom rodi nam Slovincem in Hrvatom kultur-nega pisatelja Stanka Vraza, čegar delovanje za Jugoslovane zamoremo preценiti še le danes. Želeti bi le bilo, da bi Zgodovinsko društvo, ki je go-tovo tudi poklicano skrbeti za okrepitev narodne samozvesti našega ljudstva, priredilo to slavnost že popoldne in sicer v večjem obsegu bolj za ljudstvo, kar bi bilo razširjanju idej Zgodovin-skega društva le dobrodošlo.

Gad je pičil 8letno hčerko Marijo kmeta Zupan-čiča v Peklu pri Poljčanah, ko je z dveletnim bratom nabirala rože, v nogo. Ko je dekle po občutku pika zagledala kačo, je strahu omedlela. Brat je pa naglo tekkel po očeta, ki je deklici nogo podvezal in nemu-doma poklical zdravnika.

Slovenjegraški okraj.

Točo so imeli v St. Ilju in okolici pod Velenjem. Škoda je precej — zlasti po vinogradih.

Iz Velenja. Klerikalci so skušali dobiti Šaleško posojilnico v svoje roke; to se jim je pa temeljito po-nesrečilo. Namesto rajnega drž. posl. g. V. Ježov-nika je izvoljen za ravnatelja gosp. dr. Jakob Pirnat, grajščak v St. Ilju pri Velenju; za njegovega namest-nika g. Ivan Senica, trgovec v Stari vasi pri Velenju in na novo v odbor g. Jurij Rajšter od Pake. Drugi odborniki so še ostali do prihodnjega občnega zbora. S tem je poskus klerikalne stranke dobiti to mlado, a trdno posojilnico v svoje roke, odbit. V kratkem času šestih let je že prestala marsikatero borbo s klerikalci. To opišemo prihodnjič.

Ljutomerski okraj.

Iz Ljutomera. (Po volitvah). Povsod se cpaža pred različnimi volitvami nekaka živahnost, čujejo se različna mnenja ali pa vlada vsaj majhno zanimanje, samo pri nas so minule volitve v okrajni zastop in odbor, v občinski zastop in v nadzorstvo okrajne posojilnice, ne da bi vzbudile najmanjši šum. — Volilci so oddajali v vse tri korporacije svoje glasovnice popolnoma mrtvo, brez zanimanja, čisto mehanično, kakor storijo to ljudje, kateri so brez lastne volje, kateri le slepo slušajo glas mogočnega, katerim se je vcepila le edina misel, pokoriti se brezpogojno. — Volitve v okrajni zastop je vodila znana volilna tvrdka Weixl, Škamlec in znani krapenski svetnik, kteri je ministriral ponižno naš okrajni načelnik, ki se je pokazal takrat v pravi luči, namreč kot človek brez lastnega samostojnega mišljenja. Pr volitvah v okrajni zastop je značilno to, da se je volilo brez ozira na zmožnosti kandidatov, samo po slepem in strankarskem povelju duhov-niške stranke. Značilno pa je za celo katoliško stranko in nje nesebično narodnost tudi sledeče: Moža, ki je bil doslej in je tudi v naprej član okr. zastopa in odbora, se je naprosilo, da rekla-mira iz volilne liste par Nemcev. Glasni možakar pa se je odrezal: „Tega ne storim, nemci bi mi zamerili“. Komično je bilo, ko so pregledovali generali po končanih volitvah v veleposest vrsto svojih izvoljenih ovčic in so se začele volitve kmečkih občin. — Prepričali so se namreč, da so izvoljeni sicer sami pristni backi, a da ni med njimi (veleposest voli povsod cvet inteligentnih mož :) niti jednega, ki bi bil količkaj zmožen voditi kot strokovnjak posle v okrajnem zastopu. — Spoznali so č. gg. generali pri tem pregledovanju, da so izvoljeni sicer sami dobri „katoliški“ možje, a da so njih glave brez vsebine. — Da ne bi klerikalni voz v blatu obtičal, ugrizniti so morali klerikalci hočeš, nočeš, moraš, v sila kisló ja-beljko, morali so dovoliti, da izvolijo kmečke ob-čine tistega od njih tolikokrat prekletega in take strastno sovražnega Misja, ki že leta in leta uspešno deluje v okrajnem zastopu in ima to v mezincu, kar bi se še le zvezarji z velikim tru-dom morali učiti. — G. Misja, ki ni niti pristaš narodne stranke, niti razkričani „brezverski libe-ralec“, marveč miren politik starejše Plojeve struje, ima za klerikalce to edino strašno napako, da si drzne v sedanjih razmerah, brez ozira, če prija to č. gg. Weixl in Škamlec, iti svojo ravno pot, misliti samostojno in uporabljati svoje iz-kušnje in zmožnosti po lastnem prepričanju, — in to je vzrok strastnega nasprotstva. Klerikalci so s tem pripoznali sami za njihovo stranko tako skrajno poniževalno in sramotno dejstvo, da niso mogli najti med svojimi ljudmi moža, ki bi po svojih zmožnostih količkaj lahko nadomestoval g. Misja, in so vsled tega morali voliti moža, ktere-ga iz dna duše strupeno sovražijo. — Tega moža pa so še morali povrh tega odlikovati celo s tem, da so ga izvolili okrajnim podnačelnikom in okrajnim odbornikom. —

Tako se godi, če se č. gg. ne zavedajo, da okrajni zastop ni društvo za prirejanje predpust-nih burk, marveč zbornica, kjer se rešujejo živ-ljenski interesi celega okraja in katerih rešitev že ljudstvo nestrpno pričakuje! — Pred durmi je gradnja železniške proge Ljutomer-Ormož, regu-lacija Ščavnice je neodložljiva, kmetijska šola je potrebna kakor sol, ceste so v tako slabem stanju kot nikjer, a o šolstvu sploh ni govoriti. — Kratko in malo, na vseh koncih in krajih čaka okrajni zastop polno dela, če hoče, da se povzdigne gmotno in kulturno stanje celega okraja. — Kako pa moremo mi kmetovalci, živinorejci, vinogradniki in obrtniki ljutomerskega okraja pričakovati re-šitev svojih najnujnejših želj in potrebščin od zastopnikov okraja, ki nimajo za to zmožnosti, ki so voljeni samo na povelje iz farovža, voljeni toraj samo na povelje ljudi, katerim je blagor okraja deveta briga, a politična strast in stran-karsko sovražstvo prva in edina božja zapoved.

In taki ljudje hočejo in bodo vodili in reprezentirali skozi cela tri leta v gospodarskem in kulturnem oziru celi naš okraj?! — — — Tužno postane človeku ob tej misli. — Zapomnite si č. gospodje, da se je ljudstvo že naveličalo Vaših praznih sladkih obljub, da se je še naveličalo Vašega bratomornega hujskanja, in da čaka ljudstvo dela in uspehov Vašega delovanja in izpolnitve Vaših obljub — ter da Vas bode klicalo to ljudstvo, ki Vam je bilo že pred kratkim slepo udano, kmalu, kmalu neizprosno in neusmiljeno na odgovor. — Volitve v občinski zastop so se vršile v znamenju takozvane sloge. Ker narodna stranka ni marala prevzeti nobenega mandata in ker je bilo od voditeljev klerikalne stranke že tako napeljeno, da je določil kandidate zbor volilcev brez ozira na nasvete volilnega odbora, izvoljeni so bili sami možje, ki so v prvi vrsti po volji kaplanu Škamlecu.

Zato pa smo dobili plačilo pri volitvah v nadzorstvo okrajne posojilnice. — Za nesebično požrtvovalnost pri občinskih volitvah, in da vsaj nekoliko pozabimo mržnje in večletne strupene napade po časopisju, smo bili prepričani, da bo vsaj tukaj kler. stranka politično tako kulantna in hvaležna ter bo vzela z ozirom na politično situacijo po zadnjih občinskih volitvah v Ljutomeru v svojo kandidatno listo za volitev nadzorstva vsaj kakega posameznega zmožnega in delavnega pristaša narodne stranke. — Zmago so imeli itak zasigurano. Pa zamanj! — Dobri smo tem gospodom pač, ko je treba iti v žerjavico po kostanj, a da bi imeli mi za to kako priznanje, tega pa bogvaruj. — Tega že ne dopušča našim klerikalcem njih požrešnost, breznačajnost in fanatična politična nestrpnost.

Če pregledamo toraj izid različnih volitev, posebno onih v okrajni zastop, pridemo do zaključka da so voljeni po večini sami slepi pristaši duhovniške komande. — Žal so med njimi tudi nekateri ki so se bahali svoj čas z naprednjaštvom in kateri so vsled častihlepnosti in dobičkaželjnosti vrgli v blato svoje politično značajnost.

Take so razmere na našem lepem murskem polju! Tužnim srcem gledamo v bodočnost trdno prepričani, da bo šlo vse in povsod po starem kopitu, namreč rakovo pot in nemčurju v roke, — in to samo, da se zadovolji krščansko katoliške težnje nekaterih posameznikov, ki nimajo ne srca ne smisla za napredek in blagor okraja.

Med tem ko se dvigajo drugi okraji in korakajo z duhom časa in napredka, običal bode naš okraj tudi v naprej v blatu Weixel-Škamlečeve klerikalne fanatične zagrizenosti in zaslepljenosti.

v Malanedelja. Malonedeljski „Svojmir“ nam je v 22. šte. „Slov. Gosp.“ jako imponiral s svojim duhovitim dopisom. Tudi širše občinstvo gotovo zanimajo taki dopisi, najboljše bi pa bilo, če bi naš dični državni poslanec g. Roškar to reč v državnem zboru razjasnil, da bi se po celi Avstriji seznanilo, da so se pri nas fantje kľufotali. Jako bi nam „Svojmir“ ustregel, ako bi hotel v kateri prihodnjih številkih opisati zanimivo dogodbo, kako je neki bik iz purge neko deklo po „purgi“ naganjal, da mu je siroče komaj utekla. Poznajoči izvrsten talent „Svojmir“ in njegovo spretno pero, upamo, da nas v najkrajšem času s to zgodbo razveseli.

Birmovanje v Ljutomerski dekaniji bo po slededem redu: 30. julija pri Sv. Križu, 31. julija v Ljutomeru, 1. avg. pri Mali Nedelji, 2. avg. pri Sv. Juriju ob Ščavnici, 3. avg. pri Kapeli in 4. avg. v Zgornji Radgoni.

Iz Ljutomera. V Veržeju pri Ljutomeru je utonil dne 30. maja 8 letni fantek Jože Kupljen. S tovarišem sta se šla kopat v Muro in pri tem je zašel dečko v globočino, od koder si ni mogel več ven pomagati. Mali tovariš je bežal in kričal na pomoč, katera je prišla prepozno. Neki Pečič iz Veržeja, ki je bil blizu, pa ni hotel iti v vodo, češ, da je obut. Sprevod se je vršil 1. junija pop. Otroci pod vodstvom g. nadučitelja Špragerja in gđ. učiteljice so zapeli malemu utopljenecu ganljivo slovo, ki je dirnilo v srce vse navzoče. Žalujocha rodbina Kupljen se jim za to in pa g. župniku za lep nagovor prisrčno zahvaljuje.

Zadnji dopisi.

Zborovanje kmetijske podružnice v Št. Jurju ob juž. žel. se vrši v nedeljo, dne 12. junija ob 8. uri zjutraj v prostorih nove ljudske šole po slededem redu: 1. Poučno kmetijsko predavanje, govori gospod ravnatelj Belle. 2. Gospodarski pogovori. 3. Vpisovanje novih udov. 4. Sprejem naročil na gnojila in semena. 5. Slučajnosti. 6. Pohod kmetijske šole v Bezovju, kjer se udeležijo razkazovali nekateri novejši stroji, hlevi in gnojišče.

v Iz Gomilkega. Veliko vrtno veselico na Gomilskem priredi dne 19. junija tukajšnje „Bralno društvo“. Uprizorila se bo tudi na novem gledališkem odru narodna igra v petih dejanjih „Tihotapec“. Sosedna društva se prosijo, da ta dan opu-

ste svoje prireditve in v obilnem številu posetijo Gomilsko. Geslo bodi: dne 19. junija vsi v Gomilsko.

Od Sv. Bolfenka pri Središču.

Kakor smo že poročali, se je vršil pogreb obče-spoštovane, blage žene Helene Puklavec, posestnice na Vitanu na binkošno nedeljo popoldan. Čas pogreba je določil v dogovoru s sorodniki g. župnik Zadravec sam. Ker pa se je vršila ta dan v Središču cerkvena slavnost in se ob takih prilikah v farovžih dobro in veliko je in pije, je pozabil naš, za blagor svojih ovčic tako vnet, dušni pastir na svoje dolžnosti in je prišel s pojedine na pogreb za cele dve uri prepozno.

Ob določenem času se je zbrala ob krsti pokojnice ogromna množina ljudi, da bi jo spremljali na zadnji poti. Ljudstvo je čakalo in čakalo, ogorčenje in razburjenje je postajalo vedno večje, slišale so se povprek za župnika nič manj kakor laskave opazke in bolj oddaljeni znanci so bili primorani oditi pred pogrebom. Žalujocha ostale, sorodnike in vse navzoče, katerih je bilo nad 500, je ta župnikova netaktnost užalila v dno duše. Ravno so hoteli pogrebci vzdigniti krsto, da bi ponesli drago pokojnico brez župnikovega spremstva k večnemu počitku, ko se je ta uzorni duhovnik vendar pripeljal od polne mize. Nastopila je že noč, ko smo zapustili pokopališče.

Ta nečuvvena breztaaktnost, da se ostreje ne izrazimo, je to odlično rodbino in vso sorodstvo, kakor tudi vse župljane tako razžalila, da je župnik s tem brezobzirnim postopanjem zgubil v domači in v vseh sosednih župnijah zadnjega prijatelja. Milostljivega g. knezoškofa si dovoljujemo prav ponižno vprašati, jeli odobrava tako brezobzirno postopanje tega župnika napram svojim župljanom? Prosimo ga, naj vendar enkrat župnika korenito pouči, da se bo v prihodnje zavedal svoje dobro plačane dolžnosti. — Več župljanov.

Smrt pijančka. V Zagaju pri Št. Petru pod Sv. gorami so našli dne 1. junija zjutraj Uršič Josipa, znanega pijančka v potoku Trebčici mrtvega. K sosedu je šel na takozvano „furngo“, kjer je rujno vince iz škafe srkal; domov grede je padel v majhni potok ter utonil.

Slovenci v tujini.

Slov. podp. in izobr. društvo „Domovina“ v Gradcu ima svoje prestore Stigergasse 2./I.

Slovensko delavstvo na nemškem Štajerskem. V zadnjem času piše se prav mnogo v časopisju o slovenskem delavstvu na nemškem Štajerskem. Tukaj se oglasi naroden delavec, drameč in vzpodbujajoč svoje rojake k narodni zavednosti, tam spet narodno dekle, ki pozivlja svoje rojakinje k ljubezni do milega nam jezika. In kako to?, vprašal se bode mogoče marsikateri. — Ali nismo spali dovolj časa? Desetletja in desetletja so že minula in marsikateri slovenski delavec, ki je prišel sem v tujino, pozabil je prehitro na svojo domovino, da postal je njen najhujši sovražnik. A danes, ko veje že na Slovenskem narodni duh, posebno na Spod. Štajerskem, kjer Z. S. N. M. tako vztrajno organizira našo mladino, prihajajo tudi semkaj v tujino krepkejši moči, prihaja narodno zavedno delavstvo. Narodna zavednost se krepi, slov. delavstvo na nemškem Štajerskem vstaja in mogoče že v kratkem zasvita nam dan, ko bode stopila na plan Narodnadelavska organizacija, dan vstajenja.

Da pa zamoremo to doseči, spoznati se moramo najpoprej sami med seboj, združiti moramo naše moči. Zategadelj pozivljamo vso slov. delavstvo na nemškem Štajerju, pozivamo vse narodno čuteče Slovence in Slovenke, da nemudoma javijo svoje naslove na društvo „Domovina“. Rojake v domovini pa prosimo, da nas tudi oni podpirajo v tem delu, ter pošiljajo naslove od svojih v tujini bivajočih znancev.

v Slov. podp. in izobr. društvo „Domovina“ v Gradcu priredi v nedeljo, dne 12. rožnika veliko vrtno veselico na vrtu g. Glaczer, Klosterwiesgasse št. 5. K mnogobrojni udeležbi vljudno vabi odbor.

Vestnik

„Zveze slovenske napredne mladine“.

Sv. Bolfenk pri Središču. Prisiljeni smo odgovarjati št. 20. v »Sl. Gosp.«, ki piše, da njihova »mladeniška zveza šteje 51 deklet, a »nazadnjaška« pa samo 15. Res, mala četa nas je, ampak z dušom in telom napredna. Tudi to moramo pripoznavati, da šteje njihova zveza 51 deklet in sicer nekaj izključenih od naše »Zveze«, nekaj tudi tistih, ki še sploh ne znajo misliti, kaj je ta ali ona zveza. Naj še sam povem, kaka jim prede s fanti. Nedolgo temu so si izvolili pododbor; ali kaj ko nesreča nakdar ne praznuje. V kratkem po volitvah so jim odvedli orožniki v zapor nekega trgovskega frakarja, ker je hotel oskruniti 4 letno deklico. Dotični je bil tudi voljen in sicer za tajnikovega namestnika. Bati se je res, da tudi drugi ne pridete na vrsto, ali pa še celo naša dva »eksfanta«.

Napredna mladina.

Razne novosti.

Zakopani zakladi. Na posestvu Franca Molnarja, na takozvani Aba-pusti pri Balkanyju na Oger-skem, so zosledili na več mestih zakopan denar iz rimskih časov. Izkopavanja se nadaljujejo in sicer baje z velikim uspehom.

Nevihita na Tirolskem. Zadnji vihar in dež je napravil tudi na Tirolskem ogromno škodo. V Telfsu je na primer razkrilo šolsko poslopje, pri Schöneresu je razdrlo železnico in večje je ceste tako razdrapalo, da je obstal promet.

Genialen slepar. V Budimpešti se je ustretil odvetniški kandidat Zoltan Sadorsky, ker je bil obtožen, da je ponaredil 34 menic in z njimi ogoljufal razne ljudi za 30.000 kron. Z denarjem je poravnal dolgove, ki jih je napravil pri stariših svoje neveste na račun njene dote.

Solna kislina v mašnem vinu. V Münchenu je bil obsojen 14 letni Jožef Berchtold in 15 letni Ksaver Herrmann, ki sta oba gojenca pobiljševalnega zavoda, prvi na 7 let in drugi na 3 leta težke ječe, ker sta namešala zavodovemu duhovniku solne kisline v mašno vino. Na srečo je duhovnik še strup pravi čas okusil in ni izpil vina.

6000 litrov mleka v morje. V Rovinju v Istri je komisija za preiskovanje živil iz Gradca preiskovala te dni mleko. 6000 litrov se ga je konfisciralo in zlilo v morje, ker je bilo pomešano z vodo in gnojnico. Kaj pa sodnija pravi?

Na goriškem Krasu se je polovilo in pokončalo lani 109.000 litrov kobilic (t. j. 11 vagonov ali krog 45 milijonov kobilic). Stroškov je bilo za to 28.000 K. Letos se s strani deželnega odbora ni uvedla nobena akcija.

Hud udarec je doletela g. Lahovnika v Prevaljah. V enem mescu mu je pograbila smrt kar štiri otročiče.

11.000 trt so porezali zlikovci kmetu Mat. Raduloviću v Žbandaju pri Poreču. Zločincev še niso dobili. Kriminaliteta v Istri silno narašča.

Ogenj. V Zg. Veličini bl. Sv. Lenarta v Sloven. Gor. je minuli ponedeljek zjutraj zgorelo gospodarsko poslopje zakonskih Vantur. Hišo in živino so rešili. — V Popovcih je zgorela pos. Vindišu hiša in gosp. poslopje. Vžgale so se saje v lesenem dimniku in od tam se je ogenj razširil na streho.

Listnica uredništva.

Št. Jurij ob j. žel.: „Častljivi“ Žgankovski, ki je na Telovo igrala devico in menda pozabila, da je kaplana Ferdinanda Žganka porodila kot nezakonskega sina, bi gotovo preveč časti izkazali, oziroma bi si ona znala preveč domišljati, ko bi Vaš dopis priobčili. Zato oprostite, rajši kaj — bolj resnega! Saj vidite, da nam zdaj volilni boj jemlje silno dosti prostora. Zdravo! — Vojnik: Porabimo ob priliki, ko bo manj drugega gradiva! — P. S. Pula: Pride prihodnjič! Zdravo! — Planina - Loka: Istotako. Iskren pozdrav! — Podgrad - Št. Inr ob j. žel.: Ne gre danes, ker je preveč drugega gradiva! Pa pride gototo! — Mozirje: „Smrdokavka“ tudi ni šla več danes. Prihodnjič še ni prepozno!

Naroči si

kuharsko knjigo, da se ne le naučiš Pekačete pravilno kuhati, temveč da tudi izveš na koliko različnih načinov se dajo pripravljati. Pošlje ti jo Prva kranjska tovarna testenin v Il. Bistrici. 155 42-2

Naprodaj je

lep vinograd v Zabukovci pri Grižah s sadonosnikom, zidano hišo, hlevom in kozolcem; zraven je lepa hosta in viničarska hiša. Več se izve v gostilni Baznič v Žalcu. 154 1

Spretnega sedlarja

sprejme v svojo hišo „Posojilnica v Vojniku pri Celju“. V hiši se je izvrševala že dolgo let sedlarska obrt. 151 2-1

Pozor gostilničarji, mesarji in trgovci!

V malem mestu na Goriškem se radi oddaljenosti proda nadstropna hiša z gostilničarsko koncesijo. Sposobna je tudi za mesarijo in trgovino. K hiši spada tudi nekaj zemljišča. 355 1

Več pove Alojz Majcen, nadučitelj pri Sv. Duhu, p. Lucane, via Ehrenhausen, Štajersko.

Izurjena kuharica

vešča nemškega in slovenskega jezika se sprejme v stalno službo s 1. julijem v Dubrovniku, Dalmacija. — Vpraša se v Vrtni ulici št. 10. 359 2-1

Darujte za Nar. sklad! Lepa hiša

v trgu, pripravna za vsako obrt, v prometnem kraju blizu tovarne in cerkve se proda pod ugodnimi pogoji. — Natančna pojasnila daje Antonija Pernat vulgo Pihler na Muti pri Marnbergu (Štajersko). 150 3-2

Najboljše se dobi le pri nas!
Zelo ugoden nakup 145 15-3
40 metrov ostankov.

Cefir, voile, flanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolgotni 1—8 m razpošilja po poštne povzetju za 18 kron franko dobroznana razpošiljalnica

V. J. Havlíček a bratr v Pödebradech (Češko.)
Od ostankov se vzorci ne razpošiljajo. — Vzorci modnega blaga in manufakture z nizkimi cenami razpošiljamo franko.

Pazite na Vaš želodec

predno ni prepozno in podpirajte njegovo funkcijo kot čistilnega in prebavnega organa.

Domače sredstvo, ki je napravljeno iz izbrano najboljših in učinkujočih zdravilnih zelišč, sredstvo, ki vzbuja tek in pospešuje prebavo, sredstvo, ki lahko odvaža in odstranjuje posledice nezmernosti, napačne diete, prehlada, posledice sedenja in zapečenosti kakor gorečico, napetost, preobilo tvoritev kislin in krčevito bolelost, sredstvo, ki vse to ublaži ali pa odstrani, je „Dr. Rosa-Balzam za želodec“ iz lekarn B. Fragnerja v Pragi.

Svarilo! Vsi deli zavoja nosijo postavno določeni varstveni znak.

GLAVNA ZALOGA: lekarna B. Fragnerja, c. kr. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“, Praga, Malá strana 203, vogel Nerudove ulice.

Posilja se vsak dan 1 cela steklenica K 2.—, pol steklenice K 1.—. Po pošti, če se pošlje naprej K 1 50, se pošlje mala steklenica, za K 2 80 se pošlje velika steklenica, za K 4 70 dve veliki steklenici, za K 8.— štiri velike, za K 22.— štirinajst velikih steklenic franko na vse postaje avstro-ogrsko monarhije.

Zaloga v lekarnah Avstro-ogrsko.

Zakonska z odraslimi otroci iščeta stalno službo

oskrbnika

na deželi ali v mestu v kaki večji graščini ali veleposestvu. — Žena zna tudi nekoliko nemški govoriti. — Ponudbe na upravnistvo tega lista.

155 1

Gostilna

z večjem prometom blizu rudokopa na Spodnjem Štajerskem se da takoj na račun pametni, dobro izobraženi, ne premladi osebi. — Tudi oženjenemu brez malih otrok, ako je žena dobra kuharica. — Ravno tam se da mala trgovina v najem. — Naslov se izve pri upravnistvu tega lista. 153 3-1

Listnica upravnistva.

„Rogatec“. Naročnina plačana do 30. jun. t. l.

Loterijske številke.

Linc, dne 4. aprila 1910: 83, 71, 5, 14, 41.
Trst, „ „ „ „ 27, 6, 4, 50, 47.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:
1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K. boljšega 2 K 40 h; prima pol-belega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velefinnega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K; 7 K; belega, finega 10 K. najfinjši drsni puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, moorega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglatnikoma, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napolnjen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napolnjen 26 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglatniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 59 25-19

S. Benisch, Deschenitz, šte. 199, Šumava, Češko.

IV. Jax & sin, Ljubljana Dunajska cesta šte. 17

336 52 2

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev
za rodbino in obrt.
Pisalni stroji „Adler“.
Vozna kolesa.
Ceniki zastoj in franko.



297 — 12

Šubičeva slika

Franceta Prešerna
ter Groharjev

∴ Primož Trubar ∴

v okvirju ali brez okvirja se dobita v **Zvezni trgovini v Celju**. Velika zaloga najrazličnejših svetih in modernih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki na zahtevo franko.

Pluge, brane,

peronospora - brizgalnice in vse poljedelske stroje, žične mreže in umetna gnojila priporoča po najnižjih cenah

trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

Pošne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odtegnje vlagateljem tako da dobi na leto celih 5 K. od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednot, dragocenosti ali nepremičnin, na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavni in obresti v mesečnih ali v posebnih dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

pet od sto (5%)

Na prodaj

je zemljišče, tričetrt ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriškimi nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Serneč**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica.** 116

Širite „Narodni List!“

Za 10% ceneje



oddamo od danes naprej vsakovrstne **gramofone, eufone** in **plošče**; zahtevajte cenike. — Istotam se dobi najboljši pomnoževalni aparat „**levograf**“ za 20% znižano ceno kakor doslej. Slavná društva se opozarjajo posebno na to ugodnost. — **Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. Gor.** 105 1

Ogromno

denarja si prihranite, ako takoj naročite cajgaste ostanke za ženske obleke 20 m po K 8.—, K 10.— in K 12.— iz narodne veletrgove hiše

82 52-22

R. Stermecki, Celje.

Kdor je osivel, izgleda star.

Izvrstna zajamčeno neškodljiva sredstva za barvanje las so:

1. Vitkov „**Vedno mlad**“ plavo, rjavo, in črno barvilo. Pobarva takoj in trajno. Ena škatlja štiri krone.

2. Vitkov „**Nucin**“, stekleničica ene krono.

Ta sredstva za barvanje las so se jako dobro izkazala v tisoč slučajih. Edino pristna iz kem. laboratorija

Fr. Vitek & Co., Praga II.

Zahtevajte samo Vitkove preparate, vse druge zavrnite!

Lekarnarja A. Thierryja balzam

(obl. varovano.)



Edino pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zasiezenju, motenju prebave, kašlju, prsnim in pljučnim boleznim, hripavosti. Izredno rane čisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika specialna steklenica K 5.—.

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega učinka za otekline, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škatljici K 3'60. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18-4

Rafael Salmič



trgovina z urami in zlatnino v „**Narodnem domu**“ v Celju.

Velika izber **novosti**, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Darujte dr. sv. Cirila in Metoda!



Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
== prevzame vsakovrstna ==

61 50-21

stavbena zlasti tesarska dela.